

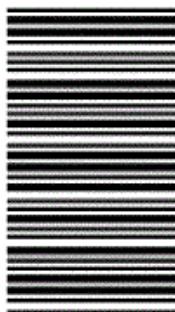
248

F

نام :

نام خانوادگی :

محل امضاء :

248F

صبح جمعه
۹۲/۱۲/۱۶
دفترچه شماره (۱)

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی دوره‌های دکتری (نیمه مرکز) داخل سال ۱۳۹۳

مجموعه الهیات (۲)
(کد - ۲۱۳۹)

تعداد سؤال: ۹۰	مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه
----------------	-------------------------

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی - فقه و اصول)	۹۰	۱	۹۰

اسفندماه سال ۱۳۹۲

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی باشد.

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعریب أو المفہوم (۱۰ - ۱)

- ۱ عین الصحیح:

- ۱) «يا جبال اوبي معه و الطير»: اي کوهها و اي پرندگان همراه او تسپیح گویید!
- ۲) «و اجعل لي لسان صدق في الآخرين»: زبانی راست را نسبت به دیگران برای من قرارده!
- ۳) «هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم»: این روزی است که صادقان را صدقشان سود بخشید!
- ۴) «... ماذا أنزل ربكم؟ قالوا أساطير الأولين»: ... خداوندان چه نازل کرد؟ گویند اسطوره‌های گذشتگان را!

- ۲ عین الصحیح:

- ۱) إن تجتهد فتثال العزة أسرًا!: اگر تلاش کنی و به عزّت و سربلندی بررسی خوشحال می‌شوم!
- ۲) جهاد و أدرك المنى خير من راحة!: تلاش نمودن در حالیکه به آرزو دست یابیم از راحتی بهتر است!
- ۳) فلما تتباهون للعبير فتردوا!: بسیار کم اتفاق می‌افتد که به عبرتها توجه کنید و هدایت یابیدا!
- ۴) أنا غير حاصل بالحساد فأكثروا لمعانهم!: من به حسودان توجهی نمی‌کنم تا به طعنه‌هایشان اهمیت دهم!

- ۳ «فَكُمْ مُهْجَةٌ مِنْ زَمْرَةِ الْوَجْدِ فِي لَظَّىٰ وَ كُمْ مَقْلَةٌ مِنْ غَزْرَةِ الدَّمْعِ فِي دَجْنِ!»:

- ۱) چه دلهای از عشق در سوز و گدزار است و چشمها که از شدت اشک در تاریکی تار می‌شوند!
- ۲) چقدر باید باخاطر دم‌گرم عشق درآتش، خون‌دل خورد و چقدر مردمکهای چشم باید باخاطر ریزش اشک نایبینا شود!
- ۳) چند بار دل باید باخاطر شور و عشق به جنهم برود و چشم بسبب اشک بسیار در تاریکی بسر برد!
- ۴) چه بسیار قلبها که از نفس عشق در آتش می‌سوزند و چه بسیار چشمها که از ریزش اشک فراوان، بینایی را از دست داده‌اند!

- ۴ «أَفْرَدْتِ حُسْنَا كَمَا أَفْرَدْتُ فِيكَ صَفَا وَدَّ وَ حَاشَايِ منْ شِرْكَ وَ حَاشَاكِ!»:

- ۱) أنت في الحسن و أنا في خلوص المودة لك فوق الجميع، وليس لك شريك في الحسن عندي و ليس أحد مثلي في الود لك!
- ۲) حرمتُ من حسنك كما حرمت من صفاء وذئب، ولا سمح الله بهذا مني و منك ليبيتني و إياتك!
- ۳) لا يسلويك أحد في الحسن والكمال و لا يساويني أحد في صفاء المودة والخلوص، لست مشركاً و لست مشركة بالله!
- ۴) حسنك و محبتني واحد، غير أنني لا اشاركك في المحبة، كما أنت لا تشاركيني في الحب!

- ۵ «هَذِهِ الْبَلَادُ تَقْفَ عَلَى مَخْزُونٍ نَفْطِيٍّ ضَخِّمٍ وَ هِيَ تَمْسِكُ بِيَدِهَا وَرْقَةَ التَّحْكُمِ فِي الانتاجِ أَمَامِ الْجَنُونِ الرَّهِيبِ فِي الْأَسْعَارِ الْعَالَمِيَّةِ!»: این کشور

- ۱) که در برابر جنون سرسام آور قیمتهای جهانی برگ برنده حاکمیت در تولید را به دست دارد، ذخایر بزرگ نفتی را دارا می‌باشد!
- ۲) دارای ذخایر نفتی عظیمی می‌باشد و در برابر جنون هولناک قیمتهای بین المللی نفت، برگ برنده مهار تولید را در اختیار دارد!
- ۳) بر منابع عظیم نفت قرار گرفته است و برگ کنترل بر تولید را در برابر این جنون مهیب قیمتهای جهانی در دست گرفته است!
- ۴) بر بزرگترین ذخایر نفتی احاطه دارد و برگ نظارت بر تولید را در برابر جنون ترسناک در قیمتهای جهانی به دست گرفته است!

- ۶ «تَرَى أَنَّ مَا أَبْقَيْتَ لِمَ أَكَ رَبَّهُ وَ أَنَّ يَدِي مَمَّا بَخْلَتْ بِهِ صَفْرُ!». عین الأقرب إلى مفہوم الیت:

- ۱) إنَّ السَّلَامَةَ مِنَ الدُّنْيَا تَرَكَ مَا فِيهَا!
- ۲) يكفيك مما لا ترى ما قد ترى!
- ۴) خذ من الدهر ماصفا و من العيش ماكفى!

- ۷ «إِذْرُوا نَفَارَ النَّعْمِ، فَمَا كَلَّ شَارِدٌ بِمَرْدُودٍ!». تدلَّ العبارة على

- ۱) النَّصِيحةُ بِحَفْظِ النَّعْمِ وَ صِيَانَتِهَا!
- ۲) إمكان استعادة النعم بعد زوالها!
- ۴) إمكان ترك الحزن عند زوال النعم!

- ۸ «افراد خوشبین معتقدند هر اتفاقی در دنیا بیفتد به نفع آنها خواهد بود نه به ضرر آنها!». عین الصحيح:
- ۱) يعتقد المتأثرون أنَّ كُلَّ ما يحدث في العالم سيكون لهم لا عليهم!
 - ۲) هناك اعتقاد عند من كان من المتأثرين أنَّ الذي يحدث في العالم هو لهم لا عليهم!
 - ۳) الأفراد المتأثرون معتقدون أنَّ ما يقع في الدنيا هو لصالحهم لا لضررهم!
 - ۴) عقيدة الأفراد المتأثرين بالنسبة إلى ما يحدث في الدنيا هي أنها لصالحهم لا لضررهم!
- ۹ «بَىْ بَنْد وَ بَارِى بَرَای جامعه بِيُشَتَر ضرر دارد تا برای فرد!». عین الخطأ:
- ۱) الاستهتار أضرَّ لصاحبه من المجتمع!
 - ۲) الاستهتار يضرَّ للمجتمع أكثر منه لصاحبه!
 - ۳) لا يضرَّ الاستهتار لصاحبه كما يضرَّ للمجتمع!
 - ۴) يضرَّ الاستهتار للمجتمع أكثر مما يضرَّ لصاحبه!
- ۱۰ «از او خواستم هر قدر برای او امکان دارد از حوادث اخیر برایم بنویسد!». عین الصحيح:
- ۱) سألته أن يكتب لي كُلَّ ما تيسر له عن الحوادث الأخيرة!
 - ۲) سالت منه أن يكتبني عن كُلَّ ما أمكنه من الأحداث الأخيرة!
 - ۳) طلبت إليه أن يراسلني من الأحداث الأخيرة بكلَّ ما أمكن له!
 - ۴) طلبت منه أن يرسل لي عن الحوادث الأخيرة كُلَّ ما تيسر له!
- ■ عین الصحيح في التشكيل (۱۱ - ۱۳)
- ۱۱ «يُؤولون ما ورد من هذه اللغة إما على كون الظاهر صفة للمضمر أو جعله مبتدأ!»:
- ۱) الظَّاهِرٌ - صِفَةٌ - جَعْلٌ - مُبْتَداً
 - ۲) وَرَدَ - اللُّغَةُ - كَوْنٌ - الظَّاهِرٌ
 - ۳) كَوْنٌ - الظَّاهِرٌ - صِفَةٌ - مُبْتَداً
 - ۴) يُؤوَّلُونَ - وَرَدَ - اللُّغَةُ - كَوْنٌ
- ۱۲ «تلك المجلة طالعتها فلم يعجبني منها إلا بعض المقالات الأدبية!»:
- ۱) يُعْجِبُ - منها - بَعْضٌ - المقالات
 - ۲) المَجَلَّةُ - طَالَعَتْ - يُعْجِبُ - بَعْضٌ
 - ۳) طَالَعَتْ - يُعْجِبُ - بَعْضٌ - الأدِبِيَّةُ
- ۱۳ عین الخطأ:
- ۱) تَأَسَّ بِنَبِيِّكَ الْأَطْهَرِ (ص) فَإِنَّ فِيهِ أُسْوَةٌ لِمَنْ تَأَسَّى وَعَزَّاءٌ لِمَنْ تَعَزَّى،
 - ۲) أهضم أهل الدنيا كُشحاً وَأَخْمَصُهُمْ من الدنيا بطننا، عُرِضَتْ عَلَيْهِ الدُّنْيَا فَأَبَى أَنْ يَقْبِلَهَا،
 - ۳) وَأَحَبَّ الْعِبَادَ إِلَى اللَّهِ الْمُتَأْسِي بِنَبِيِّهِ وَالْمُقْتَصِّ لِأَثْرِهِ، قَضَمَ الدُّنْيَا قَضِيَا وَلَمْ يَعْرِهَا طَرْفًا،
 - ۴) وَعَلِمَ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ أَبْعَضَ شَيْئًا فَأَبْغَضَهُ وَحَقَرَ شَيْئًا فَحَقَرَهُ وَصَغَرَ شَيْئًا فَصَغَرَهُ!

■ ■ عین الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفي (١٤ - ١٨)

٤ - «و كل إنسان أزمانه طائره في عنقه و نخرج له يوم القيمة كتابا يلقاء منشورا»:

١) طائر: مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: طيران) - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مفعول به أول و منصوب أو بدل كل من كل للمبدل منه ضمير الهاه

٢) كل: اسم غير متصرف، من الأسماء الملازمـة للإضافة / مشغول عنه و مرفوع على أنه مبتدأ والجملـة اسمـية، أو منصوب على أنه مفعولـبه لفعل محفوظ وجوباً مفسـره «أزمانـا» و الجملـة فعلـية

٣) منشوراً: اسم - مفرد مذكر - مشتق و اسم مبالغـة (مصدره: نشر) - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / حال مفردة و منصوب و عامل الحال «يلقـي» و صاحـب الحال ضمير الهاه

٤) يلـقـي: مجرـد ثلـاثـي - معـتـلـ و نـاقـصـ (إعلـالـهـ بـالـإـسـكـانـ بـحـذـفـ الـحـرـكـةـ وـ بـالـقـلـبـ) / فعل مرفـوعـ بـضـمـةـ مـقـدـرـةـ، وـ فـاعـلـهـ ضـمـيرـ «ـهـوـ»ـ المـسـتـرـ جـواـزاـ وـ الجـمـلـةـ فـعـلـيـةـ وـ حـالـ وـ مـنـصـوبـ مـحـلـاـ بـالـتـبـعـيـةـ لـصـاحـبـ الـحـالـ «ـكـتـابـ»ـ

٥ - «أوصـيـكـ بـتـقـوىـ اللهـ...ـ فـماـ أـقـلـ مـنـ قـبـلـهـ وـ حـمـلـهـ حـقـ حـمـلـهـ،ـ أـولـنـكـ الـأـقـلـونـ عـدـاـ!ـ»:

١) الأقلـونـ: جـمـعـ سـالـمـ لـالـمـذـكـرـ مشـتـقـ وـ اـسـمـ تـقـضـيـلـ (ـمـصـدـرـهـ:ـ قـلـةـ)ـ -ـ مـعـربـ -ـ صـحـيحـ الآخرـ -ـ منـصـرفـ /ـ نـعـتـ مـفـردـ وـ مـرـفـوعـ بـالـتـبـعـيـةـ لـلـمـنـعـوتـ «ـأـولـنـكـ»ـ

٢) اللهـ: لـفـظـ الـجـالـلـةـ اـسـمـ -ـ مـفـرـدـمـذـكـرـ -ـ مـعـرـفـةـ (ـعـلـمـ)ـ -ـ مـعـربـ -ـ صـحـيحـ الآخرـ -ـ منـصـرفـ /ـ مضـافـ إـلـيـهـ وـ مـجـرـورـ فـيـ الـلـفـظـ،ـ وـ فـيـ الـمـعـنـىـ فـاعـلـ لـشـبـهـ فـعـلـ «ـتـقـوىـ»ـ وـ مـرـفـوعـ مـحـلـاـ

٣) ماـ:ـ اـسـمـ غـيرـ مـتـصـرـفـ -ـ مـوـصـولـ عـامـ اوـ مـشـتـرـكـ (ـلـلـتـعـجـبـ)ـ -ـ مـعـرـفـةـ -ـ مـبـنـيـ /ـ مـبـتـأـ وـ مـرـفـوعـ مـحـلـاـ،ـ خـبـرـهـ جـملـةـ «ـأـقـلـ»ـ الـفـعـلـيـةـ وـ رـابـطـهـ ضـمـيرـ «ـهـاـ»ـ المـتـصلـ

٤) أـوصـيـ:ـ لـلـمـتـكـلـمـ وـ حـدـهـ مـزـيدـ ثـلـاثـيـ مـنـ بـابـ إـفـعـالـ -ـ مـعـتـلـ وـ لـفـيفـ مـفـرـوقـ (ـإـعـالـالـهـ بـإـسـكـانـ الـلـآـمـ)ـ -ـ مـتـعـدـ /ـ فعلـ مـرـفـوعـ بـضـمـةـ مـقـدـرـةـ،ـ فـاعـلـهـ الضـمـيرـ المـسـتـرـ فـيـهـ وـ جـوـبـاـ تـقـيـرـهـ «ـأـنـاـ»ـ

٦ - «ـ أـلـاـ يـاـ أـيـهـاـ السـاقـيـ أـدـرـ كـأسـاـ وـ نـاوـلـهـاـ!ـ مـتـىـ ماـ تـلـقـ مـنـ تـهـوىـ دـعـ الدـنـيـاـ وـ أـهـمـلـهـاـ!ـ»:

١) مـتـىـ:ـ اـسـمـ غـيرـ مـتـصـرـفـ -ـ مـنـ أـدـوـاتـ الشـرـطـ -ـ نـكـرةـ -ـ مـبـنـيـ /ـ ظـرفـ غـيرـ مـتـصـرـفـ اوـ مـفـعـولـ فـيـ الـمـكـانـ وـ مـنـصـوبـ مـحـلـاـ،ـ وـ مـتـعـلـقـهـ فـعـلـ «ـتـلـقـ»ـ

٢) أـيـ:ـ اـسـمـ غـيرـ مـتـصـرـفـ -ـ مـعـرـفـ بـالـنـدـاءـ /ـ مـنـادـيـ مـضـافـ وـ مـبـنـيـ عـلـىـ عـلـامـةـ الرـقـعـ وـ هـنـاـ الضـمـ بـيـنـاءـ عـرـضـيـ وـ مـنـصـوبـ مـحـلـاـ،ـ وـ «ـهـاـ»ـ مـنـ أـحـرـفـ النـدـاءـ

٣) الدـنـيـاـ:ـ مـفـردـ مـؤـنـثـ -ـ مـشـتـقـ وـ اـسـمـ تـقـضـيـلـ -ـ مـعـرـفـ بـأـلـ -ـ مـعـربـ -ـ مـقـصـورـ -ـ مـمـنـوـعـ مـنـ الـصـرـفـ /ـ مـفـعـولـ بـهـ وـ مـنـصـوبـ بـفـتـحةـ مـقـدـرـةـ

٤) دـعـ:ـ فعلـ أـمـرـ -ـ لـلـمـخـاطـبـ -ـ مجرـدـ ثـلـاثـيـ -ـ مـعـتـلـ وـ نـاقـصـ (ـإـعـالـالـهـ بـالـحـذـفـ)ـ -ـ مـتـعـدـ -ـ مـبـنـيـ عـلـىـ حـذـفـ حـرـفـ الـعـلـةـ /ـ فعلـ وـ فـاعـلـهـ الضـمـيرـ المـسـتـرـ فـيـهـ وـ جـوـبـاـ تـقـيـرـهـ «ـأـنـتـ»ـ

١٧ - «في حبذا الأموات ما دمت حية» و يا حبذا الأمواتُ ما ضمكَ القبر!»:

١) حية: اسم — مفرد مؤنث — جامد و مصدر صناعي — نكرة — معرب — صحيح الآخر / خبر مفرد لفعل «madamt» و منصوب

٢) دمت: ماض — للمخاطبة — معتل و أجوف / ما دمت: فعل من الأفعال الناقصة و هي من التواضع، اسمه ضمير النساء البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و منصوب محلًا

٣) الأموات: جمع سالم للمؤنث — مشتق و صفة مشتبهه / مخصوص بالمدح و مرفوع على أنه مبتدأ مؤخر وجواباً، و خبره جملة «حبذا»، و الجملة اسمية

٤) ضم: للغائب — مجرد ثالثي — صحيح و مضاعف (إدغامه و اجتب) — متعد — مبني للمعلوم / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و مصدر مؤول

١٨ - «أحسنت ظنك بالأ أيام إذ حستت و لم تخف سوء ما يأتي به القدر!»:

١) ما: اسم غير متصرف — موصول عام أو مشترك، لغير ذوي العقول عادة — معرفة — مبني / موصول حرفي، «ما يأتي» مصدر مؤول و مجرور محلًا بالإضافة

٢) تخف: للمخاطب — معتل و أجوف (إعلاه بالإسكان بنقل الحركة و بالحذف) — متعد — مبني للمعلوم / فعل مجزوم بحذف حرف العلة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنت»

٣) حست: للغائبة — مجرد ثالثي — متعد — مبني للمجهول — مبني على الفتح / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هي» و الجملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلًا

٤) يأتي: مجرد ثالثي — معتل و ناقص (إعلاه بالإسكان بحذف الحركة) و كذلك مهموز الفاء — متعد بالباء / فعل مرفوع بضممة مقدرة، فاعله «القدر» و الجملة فعلية و صلة و عائدتها ضمير الهاء في «به»

■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠) ■

١٩ - عين الصحيح في المثنى و الجمع لكلمة «منتقى» بعد تحويلها إلى المؤنث:

١) منتفقة، منتفتان، منتفقات

٤) منتفقة، منتفتان، منتفقات

١) منتفقة، منتفتان، منتفقات

٣) منتفقة، منتفتان، منتفقات

٢٠ - عين الصحيح (في فعول و فعل):

١) امرأة قنوعة تقدر على اجتياز عراقيل الحياة!

٣) هي قوي في مواجهة العراقيل والمصائب!

٢١ - عين الخطأ في صيغة الفعل:

١) أتاني طفلي ضاحكة!

٣) الجمال يسير في الصحاري!

٢٢ - عين «ما» يمكن أن تكون حرفية:

١) لا يدرؤون ما أمرتهم به!

٣) لا يعصون الله في ما أمرهم!

٢) اشتعل النار في الغابات!

٤) نجح في الامتحان طالبات الصف!

٢) ما رأيك في ما أنا قلت!

٤) ماذَا تأمرُونِي أَيْهَا الْأَعْزَادِ!

٢٣ - عین الصحيح عن عمل اسم المفعول:

- (٢) شاهدت رجلاً جريحاً أخوه في اصطدام شديد!
 (٤) هذا المؤلف هو المذكورة سيرته في كتب التراث!

(١) مررت برجل جريح ابنه في حادثة وقعت!

(٣) هؤلاء كانوا منصورين أنصارهم في أيام الشدة!

٢٤ - عین الخطأ في إعراب الفعل:

- (٢) أدرسوا فتتجروا في الدنيا والآخرة!
 (٤) بکروا في الخروج فتتأخروا في الوصول إلى عملكم!

(١) صه فتسمعون كلام الخطيب!

(٣) ما اقترفوا ذنباً فيخافوا من العقاب في الآخرة!

٢٥ - « لا الهينك، إني عنك مشغول! ». عین الصحيح في البناء للمجهول:

- (٤) لا تلهينَ ... (٣) لا الهينَ ... (١) لا تلهيَ ...

٢٦ - عین الخطأ:

- (٢) المقالة المائة والخمسة عشر!
 (٤) ثلاثة آلاف و سعمائة و ثمانون و نصف من الطالبات!

(١) المقال المائة والثاني عشر!

(٣) ألفان و خسمائة وأربعة عشر و نصف من الطلبة!

٢٧ - عین الخطأ:

- (٢) نحن المؤمنين لا نخضع للظلم والظالم!
 (٤) نحن الطالبات لا نتكلس في أداء الواجبات!

(١) أنت الصالحات ستدخلن الجنة!

(٣) هم المسلمين يعتزون بديانتهم و سننهم!

٢٨ - عین الصحيح عن المفعول له:

- (٢) وبختك إهمالاً في الواجبات!
 (٤) ساعد الأستاذ الطلبة نيلاً النجاح!

(١) أكرمتك فضلاً مني عليك!

(٣) زدتني فضلاً فأوجب الشكر علي!

٢٩ - عین الجملة التي لها محل من الإعراب:

- (٢) « ت الله لأكيدن أصنامكم »
 (٤) هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم!

(١) قد أفلح من تزكي

(٣) تمسك بالصدق فإنه زينة الصالحاء!

٣٠ - عین الصحيح:

- (٢) عن المظلوم دفاع يا مسلم!
 (٤) يا مسلم عن المظلوم دفاع!

(١) دفاع عن المظلوم يا مسلم!

(٣) دفاع يا مسلم عن المظلوم!

٣١ - عبارت زیر را مطابق نظر شهید ثانی و محقق در شرایع تکمیل نمایید:

« يجب حلف المدعى استظهاراً مع البيئة لو ادعى».

(٢) على الميت و الصبي

(١) على كل من لم يكن له لسان للجواب

(٤) على الميت

(٣) على الصبي والمجنون والغائب

٣٢ - از عبارت شهید(ره): «إذا وقف على الفقراء انصرف إلى من في بلد الوقف و من حضره» کدام نکته فهمیده میشود؟

(١) همه حاضران در بلد وقف باید از عین موقوفه منتفع شوند زیرا فقرا جهت و موضوع مصرف عین موقوفه‌اند.

(٢) دادن وقف به فقرای شهر کافی است و لازم نیست به فقرای سایر شهرها داده شود.

(٣) باید وقف را به کسی داد که وطنش بلد وقف است و لازم نیست منتظر غایبان شویم.

(٤) نمی‌توان وقف را به کسی داد که اهل بلد وقف نیست.

٣٣ - این عبارت را مطابق نظر محقق حلى (ره) در شرایع تکمیل نمایید: «لو أقرَّ إنسان ببنوة صبى مجهول النسب،»

(٢) صح لولم يكن للصبي مال لانتفاء التهمة حينئذ

(١) صح لو كان حياً بلا مال لانتفاء التهمة حينئذ

(٤) صح ولو كان له مال ولا يقدح التهمة

(٣) صح لو كان الصبي ميتاً بلا مال أو كان حياً مطلقاً

-۳۴-

جناب محقق حلی(ره) در شرایع از تعریف مختار خودش از غصب به: «الغصب هو الاستقلال بإثبات اليد على مال الغير عدواناً» چه نتیجه‌ای گرفته است؟

- ۱) ضمان من مذ بمقود الدابة فقادها مع رکوب صاحبها علیها ۲) ضمان من منع المالک عن سکنی داره
- ۳) عدم ضمان من سکن الدار مع مالکها قهراً ۴) عدم تحقق الغصب في غير المنشول

-۳۵-

۱) لو وهب في حال المرض او الصحة بشرط إجارة الوارث سواء قبض في حال المرض أو بعد الصحة.

۲) لو كانت الهبة مشروطة بالعوض أو كانت لذى رحم.

۳) لو وهب في حال الصحة ولو تأخر القبض إلى المرض.

۴) لو اشترط في الهبة عوضاً مساوياً للموهوب.

لو قال: «ضمنت لك ما في ذمتك»،

-۳۶-

۱) صح بالنسبة الى ما تقوم به البينة بذريمه للمضمون عنه وقت الضمان

۲) بطل لأصالة عدم الصحة

۳) صح بالنسبة الى ما تقوم به البينة او يقرّ به المضمون عنه

۴) بطل للزوم الغرر

-۳۷-

هرگاه پس از پرداخت حواله، میان محیل و محال عليه در خصوص اشتغال ذمه محال عليه و برائت ذمه او اختلاف حاصل شود:

۱) در این صورت میان اصل و ظاهر تعارض شده و ادعای محال عليه با سوگند پذیرفته است.

۲) ادعای محال عليه مطابق اصل برائت است و لذا حکم به برائت ذمه او می‌گردد.

۳) میان اصل و ظاهر تعارض گردیده و با توجه به تقديم ظاهر بر اصل قول محیل ثابت می‌گردد.

۴) ادعای محیل مطابق ظاهر است و لذا اشتغال ذمه ثابت می‌گردد.

لو ظهر في الاجرة عيب،

-۳۸-

۱) لا يجوز الفسخ أو الأرش إلا مع التعين

۳) يجوز الفسخ مطلقاً والأرش مع التعين

مفهوم کلمه‌ی «اصل» در «اصالت لزوم در عقود» کدام مورد است؟

۲) استصحاب لزوم

۱) گمان غالب

۳) رجحان و غلبه

۴) قاعدة قابل اعمال در موارد شک

-۳۹-

اگر شخصی یک درهم ملک خود را به ضمیمه یک دینار ملک غیر در مقابل دو درهم و دو دینار بفروشد و مالک دینار اجازه

نکند، بیع چه حکمی دارد؟

۱) بیع از اساس باطل است و اجازه مالک تأثیری ندارد.

۲) صحيح است و مشتری خیار بعض صفقة دارد.

۳) باطل است چون نسبت به حصه بایع، بیع ربوی است.

۴) صحيح است و مشتری خیار شرکت دارد.

-۴۰-

لو زوجها الاخوان برجلين

۱) فالعقد للسابق ان كانا وكيلين و إلا تتخير أحدهما أو ردهما ۲) فان كانوا وكيلين فالعقد للسابق و إلا بطل

۳) تتخير ما شاءت منها او ردهما ان لم يكونوا وكيلين ۴) تتخير أحدهما ان لم يكونوا وكيلين

کدام نتیجه بر این عبارت شهید ثانی: «إن الرجعة أسقطت حكم الطلاق» مترب می شود؟

-۴۱-

۱) وجوب تكميل العدة لو رجع في العدة ثم طلقها قبل الدخول

۲) كون الطلاق باتفاق اهل العدة ثم طلقها قبل الدخول

۳) وجوب استئناف العدة لو رجع في العدة ثم طلقها قبل الدخول

۴) عدم وجوب العدة لو رجع في العدة ثم طلقها قبل الدخول

-۴۲-

شهید (ره) در باب خلع فرموده است: «لو تنازعوا في قدر الفدية حلفت» فرض مسأله کدام مورد است؟

۱) نزاع در فديه اگر کلى باشد، چه در هنگام اداء فديه پس از خلع چه در رد فديه پس از رجوع مختلفه

۲) نزاع در هنگام اداء فديه پس از وقوع خلع

۳) نزاع در هنگام اداء فديه پس از وقوع خلع و نيز رد فديه پس از رجوع مختلفه و رجوع زوج

-۴۳-

۴) نزاع در هنگام رد فديه پس از رجوع مختلفه و رجوع زوج

-٤٤

تحقیق القسمة بالسویة فی اجتماع

١) اولاد الاخوات مطلقاً او اولاد الاخوة من ام او اب

٢) الحال و الحالة من غير الاب

٣) اولاد الاخوة من الاام

-٤٥

در عبارت: «لو كان الميت وأخوه غرقى و اشتباھ التقدم و التأخر فالاقوى عدم الحجب للام» کدام گزینه علت حکم را بیان می‌کند؟

١) الشك في حياة المورث حين موت الاخوة

٢) الشك في تقارن موت الاخوة و المورث

٣) الشك في حياة الاخوة حين موت المورث

-٤٦

کدام گزینه از این روایت قابل استنتاج است: «عن الباقر(ع) في ابن اخت لباب و ابن اخت للام قال: لابن الاخت للام السادس و لابن الاخت للباب الباقي»؟

١) حجب كلالة الام عن الزائد

٢) حجب كلالة الاب عن الزائد

-٤٧

از عبارت: «يعتبر في تحقق الاحسان فيها البلوغ والعقل والحرية كالرجل وفي الواطئ البلوغ دون العقل» کدام گزینه استفاده می‌شود؟

١) با دخول بالغ غير عاقل احسان نسبت به واطی و موظوئه محقق نمی‌شود.

٢) تحقق احسان موظوئه با دخول بالغ مجنون

٣) تحقق احسان موظوئه به سبب زنای صبی

٤) تتحقق احسان واطی بالغ مجنون

حدّ در مورد کدام شخص جاری می‌شود؟

١) الهاتک للحرز قهراً ٢) طلیع

-٤٨

مقصود از عبارت: «هي الآخذة كثيراً في اللحم» کدام گزینه است؟

١) الموضحة ٢) الباضعه

-٤٩

عبارت: «و هو الذي يأخذة جهراً و يهرب» تعريف چه کسی است؟

١) مستلب ٢) مختلس

-٥٠

در عبارت: «لو عين الجعلة لواحد و ردَّ غيره لا شيء له» علت حکم چیست؟

١) ردَ عقد جعله توسيط مجعل له

-٥١

٢) ردَ عقد جعله تبرع غير

-٥٢

٣) ردَ عقد جعله و تبرع غير

-٥٣

در عبارت: «يقدم قول البائع لو اختلفا في قدر المبيع للأصل» منظور از «اصل» چیست؟

١) اصل عدم جواز الزام بایع توسيط مشتری و تسليم مقدار زاید

-٥٤

٢) اصل عدم دخول زاید در مبيع

-٥٥

٣) اصل صحت معامله و تقدم اظهارات بایع که مالک مبيع بوده است

-٥٦

٤) اصل لفظی

-٥٧

کدام گزینه در بیان حکم زیر صحیح است؟

«لو زوجه امرأة بدعوى الوكالة منه فانكر الزوج الوكالة حلف»

-٥٨

١) لاصالة عدم الوكالة

-٥٩

٣) للاحیاط فی الفروج

-٥٠

شهید ثانی می‌فرماید: «لو كان الشهود أزيد من اثنين مما يثبت بهما وجب على اثنين منهمما كفاية» این عبارت در مورد چه

-٥٤

نزاع‌هایی است؟

١) نزاع در اموری که اثبات آنها بیش از دو شاهد نمی‌خواهد.

-٥١

٢) نزاع در اموری که اثبات آنها متوقف بر دو شاهد است.

-٥٢

٣) نزاع در امور غیر مالی و اموری که حداقل دو شاهد نیاز دارد.

-٥٣

٤) نزاع در امور غیر مالی

- ۵۵ در عبارت: «لو تنازع صاحب السفل و العلو في جدار البيت حلف صاحب السفل لأن جدران البيت كالجزء منه وفي جدران الغرفة يحلف صاحبها لأن صاحب البيت لا تعلق له به.» مقصود از «جدران البيت» و «جدران الغرفة» به ترتيب عبارت است از
 ۱) دیوار کل خانه- دیوار طبقه بالا
 ۲) دیوار کل خانه- دیوار طبقه پایین
 ۳) دیوار طبقه پایین- دیوار طبقه بالا
- ۵۶ لو اشترط الأجل في المضاربة
 ۱) بطل الشرط و يبطل العقد
 ۲) لا تصير العقد لازماً بذلك
 ۳) معنای خیار تفليس چیست؟
- ۵۷ ۱) حق فسخ عقد توسط مفلس
 ۲) حق فسخ غريم نسبت به عقد بين خودش و مفلس اگر غرامتى حتى غير از ثمن طلب داشته باشد.
 ۳) حق فسخ غريم نسبت به عقد بين خودش و مفلس اگر ثمن اداء نشده باشد.
 ۴) حق فسخ غريم نسبت به بيع مال خودش از سوى مشترى به شخص ثالث پس از حكم به تفليس برای امانت شرعی در عبارت: «و من الأمانة الشرعية ما بطل من الأمانة المالكية» چه مثالی می توان زد؟
- ۵۸ ۱) مال غصبي
 ۲) مبيع در بيع اکراهی در فرض عدم اجازه مالک و وجود مال نزد مشتری
 ۳) مال المضاربه پس از موت مالک
 ۴) هر مال غصبي و نيز عوضين معامله اي که به وجه شرعی منعقد نشده است.
- ۵۹ در عبارت: «و دم المدفوع هدر حيث يتوقف الدفاع على قتله و كذا ما يتلف من ماله إذا لم يمكن بدونه» موضوع حكم چیست?
 ۱) مال يا جان شخص متعرض که دفع تعرض بدون از بين بردن آن دو ممکن نیست.
 ۲) مال شخص متعرض که بدون اتفاف آن نمی توان دفع تعرض او را نمود.
 ۳) کسی که متعرض جان دیگری شده و دفع او بدون قتلش يا اتفاف مالش ممکن نیست.
 ۴) کسی که دفاع در مقابل او بدون قتل او ممکن نیست.
- ۶۰ در عبارت: «لو شهد عليه زوراً بمحض القصاص فاقتصر منه فهو عمد لضعف المباشر بإباحة الفعل بالنسبة إليه فيرجح السبب» کدام گزینه توضیح مناسبی برای «مباشر» و «سبب» (به ترتیب) می باشد?
 ۱) شاهد- قاضی
 ۲) متقاضی قصاص- شاهد و مدعی قتل
 ۳) شاهد- مدعی قتل
- ۶۱ با توجه به آیه شریفه: «ولله على الناس حج البيت من استطاع إليه سبيلاً» و با فرض اینکه حج، واجب منجز است کدام گزینه صحیح است?
 ۱) چون حج واجب منجز است لذا نمی تواند مشروط باشد.
 ۲) کسی که قبل از موسم مستطیع شود واجب الحج نیست.
 ۳) زمان وجوب حج و امثال حج یکی است و آن، زمان استطاعت است اگر چه قبل از موسم باشد.
 ۴) اطلاق آیه دال بر وجوب حج بر کسی است که قبل از موسم مستطیع شده است.
- ۶۲ اگر گفته شود: «کل عقد لازم» و سپس گفته شود: «الله عقد جائز» و شک کنیم شیء تملیک شده آیا به صلح که لازم است تملیک شده یا به هیه، کدام گزینه صحیح است?
 ۱) فسخ مؤثر نیست؛ به دلیل استصحاب.
 ۲) مورد شک داخل موضوع دلیل اول است و حجت اقوا از آن وجود ندارد؛ لذا با توجه به دلیل اول فسخ مؤثر نیست.
 ۳) با توجه به دلیل اول فسخ مؤثر نیست؛ زیرا معلوم نیست عقد هبہ باشد.
 ۴) نمی توان به دلیل اول تمسک کرد و فسخ رابی اثر داشت؛ زیرا تمسک به عام در شبہ مفهومیه مخصوص است که جایز نمی باشد.
- ۶۳ کدام گزینه توضیح صحیحی درباره اطلاق مقامی است?
 ۱) از نیامدن دلیل دوم برای تقيید دلیل اول اطلاق مقامی کشف می شود، بدون آنکه آمدن دلیل دوم موجب تقيید الفاظ گردد.
 ۲) اخذ به اطلاق مقامی مشروط به شروط اطلاق لفظی از جمله در مقام بیان بودن نیست.
 ۳) در موارد عدم امکان تقيید لفظی، اطلاق مقامی نیز ناممکن است، زیرا رابطه اطلاق و تقيید، رابطه عدم و ملکه است.
 ۴) هر جا قیدی برای مأمور به نیامده باشد، به اطلاق مقامی تمسک می کنیم.

-۶۴

در مورد آیه شریفه: «وَإِنْ جَاهَدَاكُمْ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِّيْ ما لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطْعِمُهُمَا» (دال بر عدم جواز اطاعت از والدین با توجه به شرط مذکور در آیه) کدام گزینه صحیح است؟

- (۱) از نسبت موجود در جمله شرطیه، مفهوم و وجوب اطاعت در فرض انتفاء شرط فهمیده می‌شود.
- (۲) موضوع له «إن» شرطیه دال بر ثبوت مفهوم و وجوب اطاعت در فرض انتفاء شرط است.
- (۳) از اطلاق شرط، مفهوم و جواز اطاعت در فرض انتفاء شرط فهمیده می‌شود.
- (۴) آیه مفهوم ندارد.

-۶۵

کدام گزینه توضیح مناسبی درباره ترتیب است؟

- (۱) نظریه ترتیب در موارد تعارض دو دلیل مطرح می‌شود.

(۲) نظریه ترتیب مبتنی بر این فرض است که ضد واجب، منهی عنه باشد.

(۳) نظریه ترتیب در هر دو فرض نهی از ضد و عدم نهی از ضد و نیز در فرض ترجیح یکی از دو واجب از نظر اهمیت قابل طرح است.

(۴) در فرض تساوی دو واجب از نظر اهمیت نیز ترتیب قابل فرض است؛ زیرا هر دو واجب تقيید می‌خورند.

-۶۶

از تعلیل مذکور در آیه نبأ (... فَتَبَيَّنُوا أَنْ تَصْبِيُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ) چه نکته‌ای می‌توان استفاده کرد؟

- (۱) اینکه اصابه به جهالت مانع حجیت خبر است.

(۲) از عموم نقیض تعلیل، حجیت خبر عادل یا ثقه استفاده می‌شود.

(۳) اینکه ظنونی که عمل به آنها مستلزم اصابه به جهالت نمی‌باشد حجت هستند.

(۴) اینکه عکس العمل‌های ناشی از عدم یقین، دلیل عدم حجیت خبر فاسق است.

اگر بر زوج مشتبه شود که این زن آیا زوجه او است که وطی او واجب شده (به سبب حلف و مانند آن) یا اجنبيه است، کدام گزینه صحیح است؟

-۶۷

- (۱) مخیر در وطی است چون دوران بین وجوب و حرمت است.

(۲) وطی حرام است.

(۳) مخیر در وطی است چون دوران بین وجوب و حرمت در شببه مصدقیه است.

(۴) مخیر در وطی است.

-۶۸

در مورد مالی که مردد بین ملک غیر و ملک خودمان است، تصرف چه حکمی دارد؟

- (۱) در فرض سبق ملکیت غیر، جایز نیست.

(۲) مطلقاً جایز نیست به دلیل استصحاب و اصل اولی حرمت.

(۳) مطلقاً جایز است به دلیل جریان برائت در شباهت موضوعیه مستفاد از حدیث رفع یا حکم عقل به قبح عقاب بلابيان .

(۴) مطلقاً جایز است به دلیل برائت از حرمت مستفاد از حدیث رفع.

-۶۹

در تزاحم بین واجب مشروط به قدرت شرعیه و واجب مشروط به قدرت عقلیه کدام یک مقدم می‌شود؟

- (۱) مکلف مخیر است، زیرا هر دو واجب مشروط به قدرت هستند.

(۲) واجی مقدم است که مکلف زودتر شروع به امتحال آن کند، ولو به این نحو که مشغول مقدمات آن شود.

(۳) واجب مشروط به قدرت شرعیه، زیرا با وجود چنین واجبی عقل قادر به امتحال واجب دیگر (مشروط به قدرت عقلیه) نمی‌بیند.

-۷۰

(۴) واجب مشروط به قدرت عقلیه، زیرا شرط آن در فرض مزاحمت ثابت است ولی شرط واجب دیگر معلوم التحقق نیست.

طبق نظر مرحوم مظفر، از روایت: «مَنْ كَانَ عَلَىٰ يَقِينٍ فَأَصَابَهُ شَكٌ فَلَمْ يُضْعَفْ عَلَىٰ يَقِينِهِ فَإِنَ الْيَقِينُ لَا يُدْفَعُ بِالشُّكُوكِ» چه قاعده‌ای استفاده می‌شود؟

-۷۰

- (۱) قاعده استصحاب و قاعده یقین، زیرا متعلق یقین و شک واحد فرض شده که اطلاق آن شامل وحدت و تعدد زمان آنها می‌شود

(۲) قاعده استصحاب، زیرا حرف «فَاء» ظهور در تعدد متیقн و مشکوک به حسب زمان دارد.

-۷۱

(۳) روایت مجمل است.

(۴) قاعده یقین، زیرا ظهور در وحدت متعلق یقین و شک از جمیع جهات حتی زمان آنها دارد.

کدام یک از شرایط زیر برای تحقق واجب مطلق لازم است؟

-۷۱

- (۱) رجوع قید زمان مستقبل به ماده

(۲) عدم اشتراط وجوب به هیچ قیدی

خانه‌ای قبل از ملک کسی بوده والا در دست شخصی است که می‌خواهد آن را بفروشد. اگر مشتری در غصبیت خانه توسط بایع شک کند، به کدام گزینه باید تمسک کرد؟

-۷۲

(۱) استصحاب حکمی فساد بیع

(۲) استصحاب عدم ابایه تصرف بایع و در نتیجه عدم صحت بیع

(۳) صحت بیع به دلیل حکم جواز تصرف بایع به قاعده ید اگر ید را اماره بدانیم، و عدم صحت بیع اگر ید را اصل عملی بدانیم

-۷۲

(۴) حکم به صحت بیع به دلیل تقدیم ید بر استصحاب حتی اگر اصل عملی باشد

- ۷۳- اگر گفته شود: «تواضع للناس» و دلیل مقید، تواضع در زمان خاصی مثل شنبه را از اطلاق دلیل اول خارج کند و نسبت به حکم تواضع در روز یکشنبه شک کنیم، کدام گزینه صحیح است؟
- (۱) استصحاب عدم وجوب جاری می‌شود.
 - (۲) اطلاق دلیل اول شامل روز یکشنبه نیز می‌شود و روز یکشنبه نیز تواضع واجب است.
 - (۳) اگر از اطلاق دلیل اول عموم ازمانی حکم استفاده شود، به دلیل استصحاب حکم مقید، روز یکشنبه تواضع واجب نیست.
 - (۴) اگر زمان ظرف حکم دلیل اول باشد، استصحاب عدم وجوب در روز یکشنبه جاری می‌شود.
- ۷۴- در موارد اشتباه حجت به لاجحت در اخبار واحد، کدام گزینه صحیح است؟
- (۱) چون علم به صدق یکی از دو خبر داریم، با جریان احکام تعارض، خبر حجت معلوم می‌شود.
 - (۲) اصل اولی تخییر است، زیرا یکی به نحو مردد واحد شرایط حجت می‌باشد.
 - (۳) احکام تعارض جاری نمی‌شود.
 - (۴) چون علم به کذب یکی از دو خبر داریم، احکام تعارض جاری می‌شود.
- ۷۵- خبر واحد بر کدام یک از موارد زیر به ترتیب وارد و حاکم است؟
- (۱) برائت عقلیه- استصحاب
 - (۲) برائت عقلیه و شرعیه- استصحاب و احتیاط
 - (۳) برائت شرعیه- برائت عقلیه و احتیاط
- ۷۶- محل النزاع في مسألة مقدمة المقدمة الواجب هو ...
- (۱) حکم الشارع بلزوم اثبات المقدمة عقلا
 - (۲) حکم الشارع ارشاداً إلى الحكم العقل بلزوم المقدمة
 - (۳) در مورد وجوب تبعی کدام گزینه صحیح است؟
- ۷۷-
- (۱) هو وجوب حقيقي.
 - (۲) هو وجوب تابع لوجوب آخر و معلول له.
 - (۳) هو الوجوب الاولى الذاتي المستند الى المقدمة من جهة وجود مصلحة فيها.
 - (۴) هو الوجوب الثانوي العرضي المستند الى المقدمة
- ۷۸- نتیجه حکم الشرع بكون شيء شرطاً هو ...
- (۱) تركب الواجب من المشروط و الشرط.
 - (۲) تركب الواجب من المشروط و التقيد بالشرط.
- ۷۹- در مسأله امکان و عدم امکان شرط متأخر واجب با توجه به کدام گزینه می توان پاسخ صحیح مسأله را فهمید؟
- (۱) لغویت فرض تأخیر
 - (۲) امکان تاثیر متأخر در متقدم
 - (۳) معقول بودن تقید واجب به قید استقبالي
- ۸۰- در موارد اجتماع موردي امر و نهی کدام گزینه صحیح است؟
- (۱) جائز است؛ زیرا عنایون متعدد است.
 - (۲) محال است چون مصداق دو تکلیف واحد است.
 - (۳) جائز است؛ زیرا اجتماع ضدین در امور اعتباری عقلاً محال نیست.
 - (۴) محال است چون مستلزم اجتماع نقیضین یا ضدین است.
- ۸۱- مقصود از «وجود مندوحه» در بحث اجتماع امر و نهی چیست؟
- (۱) امکان امتحال امر در غیر مورد اجتماع
 - (۲) وجود مانع از امتحال امر در غیر مورد اجتماع
 - (۳) تقارن زمانی مأموریه و منهی عنه در مقام امتحال
 - (۴) تقدم زمانی مأموریه بر منهی عنه در مقام امتحال
- ۸۲- به استناد کدام گزینه می توان حجت دلیل عقلی را اثبات کرد؟
- (۱) حجت ظواهر
 - (۲) حجت قطع
 - (۳) سنت بنابر این که ادلہ حجت خبر واحد را بپذیریم
 - (۴) حجت ظواهر و حجت قطع
- ۸۳- در مسأله اقتضاء النهي للفساد از چه چيزی بحث می شود؟
- (۱) دلالت لفظی نهی بر فساد
 - (۲) ملازمه بین طبیعت نهی و فساد
 - (۳) ارشادی بودن نهی در مواردی که می دانیم مستلزم فساد است.
 - (۴) اخذ معنای فساد در موضوع له هیئت یا ماده نهی

-۸۴

معنای اصطلاحی «اجماع» نزد امامیه چیست؟

۱) اتفاق جمیع الفقهاء علی الحکم الشرعی

۲) اتفاق العلماء او المتشرعة علی الحکم الشرعی

۳) اتفاق عده من الفقهاء علی الحکم الشرعی الذين لاتفاقهم شأن في ثبات الحکم الشرعی

۴) اتفاق عده من الفقهاء - ولو قليلة - الذي يكشف عن الحکم الشرعی

در مورد دو جمله: «ثمن العذرة سحت» و «لا باس ببيع العذرة» کدام گزینه صحیح است؟

۱) بین دو دلیل عموم و خصوص مطلق است و عام بر خاص حمل می شود.

۲) یکی از دو روایت مقید است و اطلاق دیگر را تقیید می زند.

۳) هر یک از دو روایت نسبت به بعض افراد، دیگر را تقیید می زند و نسبت به بقیه افراد با هم تعارض می کنند.

۴) به دلیل اطلاق هر دو عبارت تعارض بین تمام مدلول آنها رخ می دهد.

-۸۵

-۸۶

در مقبوله عمر بن حنظله در مورد دو روایت مستند حکم که با یکدیگر تعارض می کنند آمده است: «الحکم ما حکم به اعدلهمَا و افکههِمَا و اصدقهِمَا فِي الْحَدِيثِ و اورعهِمَا و لا يلتفت إلَى الْحُكْمِ الْآخَرِ». در مورد مرجع مذکور در روایت کدام گزینه صحیح است؟

۱) حتی اگر مرجح مذکور دلالی یا مرجح حکم باشد، لازمه آن ترجیح یک خبر بر خبر دیگر است.

۲) مرجح مذکور مرجح یک روایت بر روایت دیگر است.

۳) این مرجح، مرجح دلالی است.

۴) مرجح مذکور مرجح یک حکم بر حکم دیگر است.

شهرت عملیه چه اثری دارد؟

-۸۷

۱) جابر ضعف سند است؛ همان طور که اعراض مشهور مخل به حجیت است.

۲) جابر ضعف سند نیست؛ اما اعراض مشهور مخل به حجیت است.

۳) جابر ضعف سند است.

۴) از مرجحات باب تعارض اخبار است.

-۸۸

مقصود اصلی از شک مورد بحث در مباحث اصول عملیه کدام مورد است؟

۱) شباهت موضوعیه و حکمیه‌ای که شک در آنها موضوع حکم واقعی باشد.

۲) شباهت حکمیه‌ای که شک در آنها موضوع حکم ظاهری است.

۳) شباهت حکمیه

۴) شباهت موضوعیه و حکمیه

-۸۹

در دو عبارت: «پس از غذا مساوک بزن» و «پس از غذا با آب گرم مساوک بزن» کدام گزینه با فرض وحدت حکم صحیح است؟

۱) مطلق حمل بر مقید می شود مگر اینکه مقید مقدم باشد که در این صورت حمل بر وجوب تخيیری می شود.

۲) اگر مقید، مقدم بر مطلق باشد، حمل بر استحباب می شود.

۳) مطلق حمل بر مقید می شود.

۴) مقید حمل بر وجوب تخيیری می شود.

در مورد مفهوم عدد، کدام گزینه صحیح است؟

۱) عدد مفهوم دارد.

۲) عدد مفهوم ندارد.

۳) عددی که برای تحدید جانب کثرت باشد، مفهوم دارد.

-۹۰